

[Petra Petersen.]

til skolen, til materialer, til bygning af nye skoler og til uddannelse af nye lærere, for også uddannelse af lærere er jo et spørgsmål om økonomi.

Den højtærede undervisningsminister sagde til mig, at den nye skoleform har aflastet trykket på eksamensskolen. Heri er jeg altså ikke enig med ministeren. Presset for at få børnene i B-klassen er lige så stort, som presset var for at få dem i eksamensklassen; det er ikke ændret. Der optages færre børn i B-klassen i dag, end der optoges i mellemskolen. Måske det rettes i fremtiden, når vi får en udbygget realskole.

I øvrigt sagde jeg — og det synes jeg var det positive, som ministeren i alle tilfælde kunne tage med hjem — at der er tegn i sol og måne på, at de bedste og de dygtigste, af vore pædagoger i dag ikke alene skeler til den udelte skole, men også støtter den; de er positive over for den, og det mener jeg er noget af det vigtigste ved den skolelov, vi vedtog i 1958. Det, der var det gode i loven, det, der var det bedste ved den, var udbygningen af landsbyskolen og så muligheden for en udelt skole. Jeg er glad for, hvis vore udmærkede pædagoger er kommet på de rigtige tanker. Når barnet er 14 år, er det jo betydelig lettere at se, om det skal være et læsebarn eller gå en anden vej.

Til slut vil jeg gerne rejse et spørgsmål, som jeg også synes har betydning, og det er: hvis vi nu skal til at nedsætte timetallet yderligere i vor skole — det gælder altså købstadskolerne — vil mange forældre, også de, der føler sig lidt narret ved, at de ikke får børnene ind i B-klasserne, søge at sætte deres børn i privatskoler. Staten betaler efterhånden langt det meste af vore privatskoler drift; forældre til børn i privatskolerne betaler ikke særlig meget i dag, og de private skoler skal ikke sætte deres timetal ned. Det er befolkningen som helhed, der betaler skatterne og dermed også skolerne — det drejer sig ikke alene om dette tilfælde, men om mange andre — og det er

arbejderklassen, der har langt den største skattebyrde, altså er det arbejderklassen, der skal betale for velhavernes børn og for de børn, som givet vil søge ind i de private skoler for at undgå yderligere nedsættelse af timetallet og yderligere forringelse af deres skolegang.

Jeg beklager, hvis man ikke vil stemme for mit dagsordensforslag. Jeg synes, det er så udmærket, for det siger det, der absolut er nødvendigt, nemlig at vi, hvis vi skal have noget ud af denne skolelov, må have pengene på bordet. Det var det, man lovede, da loven blev gennemført.

Ordføreren for forespørgerne (Hartling): Jeg skal kun gøre én bemærkning. Jeg sagde i mit første indlæg, at vi ikke lagde op til noget politisk angreb — jeg kan godt tilføje: ved denne lejlighed — og derfor vil jeg anbefale, at man stemmer for den dagsorden, som er foreslået af det ærede medlem hr. K. B. Andersen.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): De bekymringer, det ærede medlem fru Petra Petersen gav udtryk for med hensyn til, at forældrene skulle tage deres børn ud af folkeskolen og sætte dem i privatskoler i forbindelse med gennemførelsen af skoleloven, tror jeg er aldeles ubegrundede. Der er intet som helst, der tyder på noget i den retning. Vi har en privatskole, der går sin jævne, naturlige gang med betydelige tilskud fra det offentlige, hvad jeg synes er i sin orden. Der er ikke noget som helst, der tyder på, at der vil ske nogen forskydninger i dette forhold.

Jeg kan tiltræde det ærede medlem hr. K. B. Andersens dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Petra Petersen: Det er muligt, at der endnu ikke har været tendenser, men jeg peger på, at faren er der. Når privatskolerne sidder med ganske få børn i klasserne sammenlignet med kommuneskolerne og kommune-